

Авторът хвали злодѣецътъ Брута и нарича убиецъ божественниятъ Юлиа Цезаря, а Кассия— послѣденъ отъ римляните! Какво ви са струва?! Та само за това едно би трѣбало да са отсѣче тая рѣка, която са е осмѣлила да напише подобни изражения. Сичката тая история, отъ началото и до края, е напълнена— ако не съ явно престѣпни, то съ двусмисленни, изражения и съ неумѣстни похвали камъ напрежната свобода, а слѣдователно — съ неблагорасположения камъ настоящиятъ рѣдъ на работите. Цезарьтъ не обича тие възгласи за свободата, за гражданските правдини и за славата на старий Римъ, подъ които обикновенно са стараятъ да скриятъ възбужданията си камъ необузданность и камъ безначалие. Безъ съмнѣние, за подобни иѣща Кремуций Кордъ би трѣбало да са предаде на сждъ предъ сенатътъ. Злодѣецътъ, на когото престѣпните намѣрения не сѣт раскрити напълно, ще да стане още по-дерзновенъ. Справедливостъта изисква, щото сичките тайни замисли на неблагонамѣрениятъ да бждатъ изявени, за да може, тѣй да кажа, да са истрѣби самиятъ сокъ на злото. Безъ съмнение, ако Кремуций Кордъ е дерзналъ да напише подобни рѣдове въ своята история и съ това е похвалилъ безсрамно убийците на Юлиа Цезаря, то са разбира, че той е питалъ злоба и камъ императорътъ, и камъ съществующиятъ рѣдъ на работите. Това трѣба да са докаже по-ясно. Императорътъ би желалъ, щото сичката тайна на душата на тоя злонамѣренъ човѣкъ да бжде раскрита . . . Разбира са, съобразно съ строгата истина и безъ никаква клѣвета, която са наказва по-строго отъ сичките други престѣпления.

Сатрий.

Мола са на боговете, да ни подаратъ възможность